

gerne og hensynet til miljøet, ligesom det også er centralt at få arbejdstagerrettigheder inddraget i forhandlingerne.

Det er naturligvis et problem, at mange udviklingslande tøver netop på området omhandlende arbejdsmiljø og arbejdstagerrettigheder. Men ønsker man fri og fair handelspolitik, hører det med i billedet, både af hensyn til arbejdstagerne i ulandene, og også af hensyn til en rimelig konkurrencesituation.

Vi kommer heller ikke uden om at erkende, at EU's massive landbrugsstøtte er en torn i øjet på langt de fleste lande uden for EU-området. Og dertil kommer jo så også, at vi ikke i længden selv har råd til at opretholde den massive statsstøtte.

EU-Kommissionen har taget fat på problemet, og det samme gjorde EU-topmødet i Berlin i år. Men der må mere fart på, og EU-landene må indse, at vi ikke får en ny, holdbar WTO-af-tale, medmindre EU's nuværende landbrugsstøtte, der jo altså er lig med statsstøtte, drastisk reduceres.

Så ønsker vi også fra konservativ side, at tvistbilæggelsessystemet bliver strammet op. Der er mange ønsker, men de er alle sammen drøftet godt og grundigt i maj måned i tide forud for regeringens arbejde med at koordinere synspunkterne med EU.

Det Konservative Folkeparti kan støtte udenrigsministerens position forud for mødet i Seattle sidst på måneden; det skal der ikke herske nogen som helst tvivl om. Og vi støtter den dagsorden, som er fremsat af Socialdemokratiet tidligere; det skal der heller ikke herske nogen tvivl om.

Jeg vil gerne afslutningsvis sige, at det ærgrer mig, at vi så tit her i Folketingssalen spilder hinandens tid, at vi ikke tager fat på nogle af de meget store spørgsmål, som globaliseringen stiller os over for, tager fat på nogle af de meget komplicerede sammenhænge, som vi skal have politiske svar på. Hvorfor bruger vi ikke tiden på det i stedet for at konfirmere hinanden i et forløb, der allerede er kørt igennem? Det er efter min bedste mening spild af tid.

Det er ærgerligt, at Enhedslisten ikke vil prøve at være lidt mere tilbageholdende med anvendelsen af forespørgselsinstrumentet. Det er ikke kun Enhedslisten, der er også andre partier, som misbruger det instrument. Og jeg synes, det er på tide, at vi er nogle stykker, der prøver at gøre oprør mod det, så vi kan bruge forespørgselsdebatter til nogle dybdeborende ana-

lyser af aktuelle, fremadrettede samfundsproblestillinger, som vi kan gøre noget ved.

Lige nu handler det om, at vi får gennemført de synspunkter, som vi vedtog i maj måned, og at vi får de synspunkter, som Europa-Kommissionen er kommet med, gennemført i forbindelse med forhandlingerne i Seattle her sidst på måneden. Det er det, det handler om. Nu er det praksisen. Nu er det ikke så meget, hvad det er for mål, vi skal gå efter. Dem har vi fastlagt. Nu handler det om at få dem omsat til virkelighed, og det er det, vores forhandlere – og her særlig regeringen, naturligvis – må tage sig af. Så må vi andre tage fat på nye formuleringer af nye politiske mål på andre, nok så vigtige sagsområder.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Der er flere af ordførerne, nu stærkest den konservative ordfører, som giver udtryk for, at man egentlig helst havde været fri for denne her lidt ubehagelige debat. Man har det bedre med, at man ordner de ting i Folketingets Europaudvalg bag lukkede døre, og det er sådan set ikke noget at begynde at inddrage befolkningen i.

Jeg synes ikke, det er noget særlig flot synspunkt. Og jeg synes især ikke, det er noget særlig flot synspunkt, når vi står i den situation, at der eksisterer et sådant massivt flertal i Folketinget af alle disse partier, som nu har været med til at fremsætte dette her forslag til vedtagelse, og som derfor selvfølgelig har en klar politisk interesse i, at det meget dårlige forhandlingsresultat, man nåede frem til på EU's ministerrådsmøde, da ikke skal bringes ud til en offentlig debat via en åben debat her i Folketingssalen.

Det kan jeg udmærket godt forstå. Jeg synes bare ikke, det er særlig flot. Jeg synes ikke, det er noget særlig beundringsværdigt demokratisk synspunkt. Og så er der søreme ét lille parti, som tillader sig at kritisere, og så skal det parti godt nok kanøfles. Men jeg må indrømme, at jeg ikke synes, det er flot. Jeg synes ikke, det er beundringsværdigt. Og jeg håber, man i stedet vil bruge tiden på at komme tilbage til debatten.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Ja, det martyrium, som hr. Albrechtsen er ved at bygge op omkring sig selv, er næsten eventyrbøgerne værdigt, men det har ikke ret meget med virkeligheden at gøre.